

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	10Sžr/90/2012
Identifikačné číslo spisu:	5011200940
Dátum vydania rozhodnutia:	26.06.2013
Meno a priezvisko:	JUDr. Zuzana Ďurišová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2013:5011200940.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zuzany Ďurišovej a z členov JUDr. Jany Henčekovej, PhD. a JUDr. Petra Paludu, v právnej veci žalobkyne T. W., nar. XX.XX.XXXX, bytom D., zastúpenej advokátkou JUDr. Antóniou Kauzalovcu so sídlom Májová ul. 1115, Čadca, proti žalovanému Obvodnému pozemkovému úradu Čadca, so sídlom Palárikova 95, Čadca, za účasti J. W., bytom D., zastúpenej JUDr. Ladislavom Ščurym, advokátom so sídlom Mierová 1725, Čadca, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 2010/00495-002/A08 zo dňa 28. júla 2010, na odvolanie žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Žiline č. k. 20S/410/2011-65 zo dňa 20. marca 2012, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Žiline č. k. 20S/410/2011 - 65 zo dňa 20. marca 2012 p o t v r d z u j e.

Zúčastnená osoba J. W. j e p o v i n n á zaplatiť žalobkyni náhradu trov odvolacieho konania v sume 134,79 € titulom trov právneho zastúpenia na účet advokátky JUDr. Antónie Kauzalovej do 10 dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Odôvodnenie

I.

Obvodný pozemkový úrad Čadca rozhodnutím č. 2010/00495-002/A08 zo dňa 28. júla 2010 potvrdil, že J. W., rodená W., narodená XX.XX.XXXX, bytom D. dňom 1. januára 2000 nadobudla vydržaním vlastníctvo k pozemkom v katastrálnom území D. CKN č. 11274, 11335, 11336, 11256/4, 11260 a 11261 v podiele 1/1. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že po preskúmaní návrhu a predložených dôkazov dospel k záveru, že sú splnené podmienky § 11 zákona č. 180/1995 Z. z. o niektorých opatreniach na usporiadanie vlastníctva k pozemkom pre potvrdenie, že navrhovateľka nadobudla vlastníctvo k uvedeným pozemkom vydržaním podľa § 134 zákona č. 47/92 Zb., a to dňom 1. januára 2000.

II.

Krajský súd v Žiline rozhodujúc o žalobe žalobkyne na preskúmanie zákonnosti tohto rozhodnutia žalovaného napadnutým rozsudkom rozhodnutie žalovaného podľa ust. § 250j ods. 2 písm. e/ Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“) zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že preskúmal napadnuté rozhodnutie žalovaného a po vykonanom dokazovaní dospel k záveru, že žaloba je dôvodná, keď žalobkyňa bola napadnutým rozhodnutím ukrátená na svojich právach tým, že jej bol odňatý status účastníka konania a preto si nemohla uplatniť všetky práva účastníka konania, ktoré účastníkovi správneho konania priznáva Správny poriadok, teda v postupe správneho orgánu sa vyskytla taká vada, ktorá mohla mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia.

V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že z obsahu spisu zistil, že žalobkyňa preukázala, že je spoluvlastníčkou Pk parc. č. 10912 vo vložke 875 k. ú. D., čo zakladá jej aktívnu legitímáciu, aby sa v zákonom stanovených lehotách domáhala preskúmania rozhodnutia ObPÚ v Čadci vydaného podľa § 11 ods. 1 zákona č. 180/1995 Z.z. a má ako spoluvlastníčka status byť účastníčkou v konaniach, v ktorých sa o Pk p. č. 10912 v konaní rozhoduje.

Nakoľko správny orgán so žalobkyňou nekonal, hoci konať mal, je povinný po zrušení napadnutého rozhodnutia so žalobkyňou ako účastníčkou konania konať a vysporiadať sa aj s jej tvrdeniami o tom, že J. W. predmetné nehnuteľností neužívala a s tvrdením, že predmetné nehnuteľností užívala ona a iné osoby, ktoré uviedla v obsahu podanej žaloby. Súd sa v tomto štádiu konania meritom veci nezaoberal a neskúmal, či skutočne J. W. nadobudla vlastnícke právo vydržaním tak, ako konštatoval v napadnutom rozhodnutí správny orgán. V novom rozhodnutí však správny orgán bude musieť v dôvodoch rozhodnutia nielen poukázať na zákonné ustanovenia, z ktorých správny orgán vyvodí záver o nadobudnutí vlastníckeho práva vydržaním, ale vyslovený právny názor aj riadne odôvodniť.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 250k ods. 1 O.s.p. tak, že úspešnej žalobkyni priznal ich náhradu v celkovej výške 513,45 € voči žalovanému.

III.

Proti tomuto rozsudku podala včas odvolanie účastníčka konania J. W., pretože s rozsudkom krajského súdu nesúhlasí a považuje za nezákonný. Poukázala na skutočnosť, že v čase vydania napadnutého rozhodnutia žalobkyňa nebola známou podielovou spoluvlastníčkou. Dedičské rozhodnutie č. D 910/2000, Dnot 149/2000 zo dňa 9. decembra 2004 po zomrelej L. B., na základe ktorého sa dedičmi stali žalobkyňa T. W., N. W. a Mgr. T. F., nadobudlo právoplatnosť dňa 28. decembra 2004. Nakoľko žalobkyňa po nadobudnutí právoplatnosti dedičského rozhodnutia nepodala návrh na Správu katastra Čadca na zápis tohto dedičského rozhodnutia, podanú žalobu považuje za účelovú a bezdôvodnú. Navyše žalobkyňa vlastní na pozemkoch PKN 10912 a 11260 iba zanedbateľné spoluvlastnícke podiely a proti jej aktívnej legitímácii svedčí aj skutočnosť, že žalobu podala ako jediná dedička, pričom ide o nerozlučné spoločenstvo. Zo žiadosti o doručenia napádaného rozhodnutia možno vyvodiť, že samotná právna zástupkyňa žalovanej spochybňuje vlastnícke právo L. B., pretože toto podľa jej právneho názoru svedčí V. W.. Pripúšťa, že žalobkyňa je dedičkou po L. B., ktorá však sporné nehnuteľnosti nikdy neužívala, ale tieto viac ako 10 rokov dobromyseľne obhospodarovala odvolateľka, preto k nim nadobudla vlastnícke právo vydržaním v zmysle § 134 Občianskeho zákonníka.

Ďalej namietala, že žaloba nebola podaná v zákonnej lehote v zmysle § 250b ods. 1 O.s.p., pretože rozhodnutie žalovaného správneho orgánu nadobudlo právoplatnosť dňa 10. septembra 2010 a žaloba zo dňa 30. augusta 2010 bola podaná dňa 5. septembra 2010. Okrem toho krajský súd mal zrušiť iba časť predmetného rozhodnutia týkajúcu sa dotknutých parciel, lebo na jeho zrušenie vo zvyšnej časti nebol dôvod. Pretože žalobkyňa nenamietala nepreskúmateľnosť rozhodnutia, nemal sa ňou súd vôbec zaoberať. Ak už zrušil časť rozhodnutia pre nenamietanú nepreskúmateľnosť, opomenul vo výroku rozhodnutia uviesť, že rozhodnutie ruší pri aplikácii § 250j ods. 2 písm. d/ O.s.p. Navrhla preto, aby odvolací súd rozsudok krajského súdu v zmysle § 221 ods. 1 písm. h/ O.s.p. zrušil a vrátil mu vec na ďalšie konanie.

Žalobkyňa v písomnom vyjadrení k odvolaniu uviedla, že rozsudok súdu prvého stupňa považuje za vecne správny a preto navrhuje jeho potvrdenie. Dôvody odvolania považuje za nepravdivé, nejasné a

zavádzajúce. Neobstojí námietka, že v čase rozhodovania žalovaného neboli známi dedičia po nebohej L. B., pretože ako komisii ROEP, tak žalovanému bolo známe, že L. B. zomrela 22.06.2000 (potvrdenie sa nachádza v spise žalovaného), preto bolo ich povinnosťou konať s jej dedičmi, a nie urobiť ju neznámou. Napokon žalovaný rozhodol v roku 2010 a dedičia po L. B. boli známi už v roku 2004. Neobstojí ani namietaný nedostatok aktívnej legitimácie žalobkyne z dôvodu nerozlučného spoločenstva podľa § 91 ods. 2 O.s.p., pretože v danom prípade rozhodne nejde o nerozlučné spoločenstvo, lebo žalobkyňa zdedila konkrétny podiel v parcele 10912 a domáha sa ochrany svojho zdedeného podielu.

Nepravdivé je aj tvrdenie o oneskorene podanej žalobe, pretože bolo jednoznačne preukázané, že rozhodnutie žalovaného bolo žalobkyni doručené 15. augusta 2011 a žaloba bola podaná na Krajskom súde v Žiline dňa 5. septembra 2011, teda v dvojmesačnej lehote od doručenia a v trojročnej lehote od vydania rozhodnutia v zmysle § 250b ods. 3 O.s.p.

K námietke nepatrného podielu uviedla, že podstatné je, že je zapísaná ako spoluvlastníčka a po smrti L. B. užíva parcelu, ktorá má podľa geometrického plánu p. W. číslo KN 11260 a parcelu číslo 11256/4, totožnú s E-KN 11256 užíval a užíva V. W. a nikdy ich neužívala J. W., ktorá sa mala stať ich vlastníčkou vydržaním. Rozhodnutím žalovaného bolo žalobkyni bezdôvodne odňaté vlastníctvo k časti parcely C-KN 10912, totožnej podľa GP W. s KN 11260 a KN 11256/4, čím bol porušený čl. 20 ods.1 a 3 Ústavy SR.

Zároveň si uplatnila náhradu trov odvolacieho konania vo výške 134,79 € z titulu trov právneho zastúpenia za jeden úkon právnej služby - vyjadrenie k odvolaniu.

IV.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd odvolací (§ 246c ods. 1 veta prvá v spojení s § 10 ods. 2 O.s.p.), preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo v rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní podľa § 212 v spojení s § 246c ods. 1 O.s.p. Po zistení, že odvolanie bolo podané oprávnenou osobou v zákonnej lehote a že ide o rozsudok, proti ktorému je odvolanie prípustné, bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 250ja ods. 2 O.s.p.) jednomyseľne dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné, pretože napadnutý rozsudok je vo výroku vecne správny; preto ho po preskúmaní opodstatnenosti odvolacích dôvodov postupom podľa § 219 ods. 1 a 2 O.s.p. potvrdil.

Rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 26. júna 2013 po tom, čo deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený na úradnej tabuli a internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (www.nsud.sk) najmenej päť dní vopred (§ 156 ods. a 3 O.s.p.).

Odvolací súd po oboznámení sa s obsahom administratívneho a súdneho spisu vyhodnotil rozsah a dôvody odvolania vo vzťahu k napadnutému rozsudku krajského súdu, pričom nezistil dôvod, aby sa odchýlil od logických argumentov a relevantných právnych záverov spolu so správnou citáciou dotknutých právnych noriem obsiahnutých v dôvodoch napadnutého rozsudku, ktoré sú dostatočným východiskom pre vyslovenie výroku rozsudku.

Odvolací súd má za to, že účastníčka konania v odvolaní neuviedla také skutočnosti, ktoré by spochybňovali vecnú správnosť výroku rozhodnutia súdu prvého stupňa a uplatnené odvolacie dôvody nepovažuje za opodstatnené. Predovšetkým nepovažuje za správny jej názor, že žalobkyňa nemala aktívnu legitimáciu na podanie žaloby, pretože v čase vydania napadnutého rozhodnutia správneho orgánu (28. júla 2010) nebola známu spoluvlastníčkou. V danom prípade správny orgán rozhodoval o nadobudnutí vlastníctva k pozemkom vydržaním podľa § 11 ods. 1 zákona č. 180/1995 Z. z. o niektorých opatreniach na usporiadanie vlastníctva k pozemkom, teda v súvislosti s obnovou evidencie pozemkov. Ako vyplýva z obsahu administratívneho spisu, a ako napokon uviedol už aj krajský súd v odôvodnení svojho rozhodnutia, komisia ROEP v obci D. predložila žalovanému podklady pre uvedené rozhodnutie vrátane vlastníckych vzťahov parciel k predmetu konania, kde vo vzťahu k PK parc. 10912 je ako spoluvlastníčka v podiele 1/8 vedená L. B., rod. P., spolu s potvrdením, že zomrela, navyše jej dedičia v tom čase už boli známi. Keďže v konaní bolo preukázané, že žalobkyňa je spoluvlastníčkou parcely pkn. č. 10912 (parcela KN č. 11256/4, 11260), zakladá to jej aktívnu legitimáciu, pretože je oprávnená uplatniť si svoje vlastnícke právo, čo by bolo podľa § 11 ods. 8 písm. b/ zákonným dôvodom na zamietnutie návrhu na vydanie rozhodnutia podľa § 11 ods. 1 cit. zákona. Veľkosť spoluvlastníckeho podielu v tejto súvislosti nie je právne relevantná a neobstojí ani názor, že v danom prípade ide o tzv.

procesné nerozlučné spoločenstvo spoluvlastníkov v zmysle § 91 ods. 2 O.s.p., pretože ide o podielové spoluvlastníctvo a o každom nároku možno rozhodnúť samostatne.

S námietkou oneskorene podanej žaloby sa už vypořiadal krajský súd v odôvodnení svojho rozhodnutia, preto odvolací súd len opakuje, že považuje za preukázané doručenie rozhodnutia žalobkyni dňa 15. augusta 2011 a podanie žaloby 5. septembra 2011, teda v súlade s ust. § 250b ods. 1 a 3 O.s.p.

Vzhľadom na uvedené sa aj odvolací súd stotožnil s právnym názorom súdu prvého stupňa, že bol naplnený zákonný dôvod na zrušenie preskúmaného rozhodnutia podľa § 250j ods. 2 písm. e/ O.s.p. pre existenciu takej vady, ktorá mohla mať vplyv na jeho zákonnosť a dospel k záveru, že krajský súd postupoval správne, keď preskúmané rozhodnutie zrušil a vec vrátil žalovanému na nové prejednanie a rozhodnutie. Keďže v jeho konaní neboli zistené ani procesné pochybenia odôvodňujúce zrušenie rozsudku a jeho vrátenie na ďalšie konanie, Najvyšší súd Slovenskej republiky odvolaním napadnutý rozsudok krajského súdu potvrdil ako vecne správny (§ 219 ods. 1 a 2 v spojení s § 250ja ods. 3 O.s.p.).

Správny orgán súc viazaný právnym názorom krajského súdu vysloveným v napadnutom rozsudku i právnym názorom najvyššieho súdu je v ďalšom konaní povinný postupovať v zmysle tohto právneho názoru a po pribatí žalobkyne do správneho konania a náležitom zistení skutočného stavu veci znova o návrhu na potvrdenie nadobudnutia vlastníctva k pozemkom vydržaním rozhodnúť. Svoje nové rozhodnutie musí správny orgán i náležitým spôsobom odôvodniť tak, aby aj táto časť rozhodnutia zodpovedala zákonu.

O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 246c ods. 1 v spojení s § 224 ods. 2, § 142 ods. 1, § 250k ods. 1 O.s.p. tak, že úspešnej žalobkyni priznal ich náhradu, a to z titulu trov právneho zastúpenia podľa predloženého vyčíslenia za jeden úkon právnej služby (vyjadrenie k odvolaniu) v sume 127,16 € + paušálna náhrada 7,63 €, spolu 134,79 € podľa vyhlášky č. 655/2004 Z.z. v znení neskorších predpisov, ktorú je neúspešná zúčastnená osoba povinná zaplatiť na účet jej advokátky v lehote 10 dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.